

Don Miguel Ruiz

Čtyři dohody

Važte slova.
Hovořte jako osobnost.
Říkejte jen to, co si myslíte. Vyhýbejte se užívání slova proti sobě nebo k pomlouvání druhých. Užívejte sílu slova ve jménu pravdy a lásky.

Vážené posluchačky,
vážení posluchači,

s novým rokem začínáme obvykle v jiné grafické úpravě časopisu, ale tentokrát jsme zůstali u stejného provedení jako v předchozím ročníku. Došlo však k personální změně v Centru dalšího vzdělávání, což většina posluchačů zaznamenala. Od dobrovolnického projektu **GAIN**, ve kterém se uskutečnil výměnný pobyt našich a slovenských posluchačů, už uplynulo dost času, přesto se nám daří do každého čísla našeho časopisu zařadit i slovenský příspěvek. Tentokrát z výletu seniorů do Vysokých Tater, kde se procházeli mezi ledovými sochami. V letošním roce si připomínáme šestisté výročí upálení **mistra Jana Husa** a zmínka o této události nemůže chybět ani v našem časopisu. Pro posluchače zabývající se historií to je podnět k hlubšímu bádání a objevování nových pramenů. V jedné z přednášek pro praktický život seniora se zmínil přednášející o nástrahách v obchodních a nabídkových praktikách na zboží a služby. K tomu se také vztahují nabídky různých **investičních společností**. I když zástupce takové instituce se jeví velmi důvěryhodně, je potřeba být ostražitý a nespěchat hned s podpisem smlouvy. Můj kolega má takové úsloví: „Co nemůže počkat do druhého dne, nedělám“. Zkuste použít někdy dětský pohled na situaci, která je pro nás záhadou. **Děti** si totiž dokáží zhodnotit i pro nás nepochopitelnou situaci logickým závěrem. Náš časopis vychází sice v předjarním čase, ale protože další číslo vyjde až v čase předletním, zmiňujeme příspěvek tradičních **velikonočních zvyků**. Mnozí z vás se už těší na jarní sluníčko, kontrolují turistickou výzbroj a výstroj a proto nemůžeme zapomenout vám nabídnout tip na **výlet**, tentokrát po památkách východních Čech.

Na přednášky dojíždí posluchači téměř z celých Čech a jistě mnozí zažívají ve svém okolí zajímavé události, které by si zasloužily zapsat a poslat do našeho časopisu. Předem za ně díky.

Hezké dny přeje

Anna Hlaváčková ☯

Obsah

🕒 Aktuality z naší U3V	2
🕒 Celoživotní vzdělávání dospělých – dobrovolnický program GAIN	3
🕒 Příspěvky našich posluchačů	6
🕒 Zajímavosti	12
🕒 Zábavný koutek	13

Aktuality z naší U3V

V minulém čísle jsme vás informovali o personálních změnách. Změna je vyznačena na webových stránkách U3V a na nástěnce na hlavní budově. Vaší novou referentkou od nového roku je

paní Bc. Daniela Dolejší

tel. **221 619 811**

email: daniela.dolejsi@ff.cuni.cz

Závěrečné práce

Posluchači, kteří chtějí získat osvědčení, již odevzdali závěrečné práce za zimní semestr a ti, kteří budou končit studium svého oboru v letním semestru, odevzdají závěrečné práce nejpozději při poslední přednášce, tedy v dubnu.

Přihlášky

Přihlášky ke studiu na akademický rok 2015/16 se budou vydávat v měsíci dubnu a přijímat ke zpracování od 4. května 2015.

Počítačová učebna

Opět připomínáme, že je počítačová učebna k dispozici posluchačům U3V FF UK, a to každý **pátek od 9,00 do 14,00 hodin** v místnosti č. **S 131** (suterén přes dvůr – dříve místnost č. 71)

Veškeré informace o studiu jsou uvedeny na webových stránkách – www.cdv.ff.cuni.cz .

Ľadová krása v Tatrách

Tohoročný výlet nás seniorov z Jednoty dôchodcov zo Žiliny bol smerovaný do „Ľadového kráľovstva v Tatrách“. Lákalo nás vidieť nielen zmrznutú ľadovú krásu v „Tatranskom ľadovom dome“, ale aj ľadové sochy, ktoré zhotovili umelci z desiatich krajín v rámci podujatia „Tatry Ice Master“. Viacerých z nás hnala do Tatier nielen túžba po ľadovej atrakcii, ale aj ľudská zvedavosť po poznaní a túžba byť v ľadovej rozprávkovej krajine a uzrieť na vlastné oči, čo to za ľadové kráľovstvo v Tatrách v zime „vyrástlo“.

Neľutovali sme skoršie vstávanie a hneď zrána sme nasadli do rýchlika v smere Žilina – Poprad Tatry. Za necelé dve hodiny už sme boli na železničnej stanici Poprad – Tatry. Eskalátormi sme sa presunuli na nástupište „Tatranskej elektrickej železnice“ - TEŽ, kde nás už čakala moderná súprava. Náš presun prebiehal rýchlo a svižne, pretože na prestup do odchodu tatranského vláčika sme mali iba 7 min. Len čo sme sa usadili, už sa aj vláčik pohol. Cez veľké presklené okná sme už plne vnímali krásu tohoročnej tatranskej zimy. Po vyhlídkovej 30 min jazde tatranskou prírodou sme vystúpili v Starom Smokovci. Privítalo nás slniečko, snehové mantinely pozdĺž cesty a v pozadí panoráma zasnežených tatranských končiarov. Prechádzku po Starom Smokovci sme odložili na poobedie a naše kroky smerovali do kopca až k lanovke na Hrebienok.

Tu sa poniektorí z nás rozhodli ako ďalej. Možnosti boli dve. Pešia túra po zasneženej ceste po zelenej značke zo Starého Smokovca (995 n. m.) do kopca na Hrebienok (1275 n. m.) popri lanovkovej dráhe.

Pre tých väčších nedočkavcov a pohodlnejších turistov bola v ponuke aj pohodlná jazda pozemnou lanovkou. Viacerí z nás zvolili tú pohodlnejšiu variantu a nastúpili do pripravenej pozemnej lanovky. Cez veľké presklené okná sa nám pred očami predstavovala panoráma tatranských svahov plné snehu, kde sem – tam stálo hrdo ako „sám vojak v poli“ zopár vysokých stromov - ihličnatých samotárov. Po vystúpení na konečnej zastávke sa pred nami čneli zasnežené tatranské končiare. Boli tak blízko, že hádam stačilo natiahnuť ruku a pohladíť ich. Nad nimi v ten deň kraľovala modrá obloha bez mráčikov. Celé snehové stráne pod nami sa kúpali v slnečnej žiarivej kráse. Wau ...konečne sme zazreli skvostnú ľadovú rozprávkovú krajinu - ľadové sochy stojace len tak v snehu akoby vyrástli ako „huby po daždi“. Je to nádhera. Za tri dni počas neoficiálnych tretích majstrovstiev sveta v tesaní ľadových sôch „TATRY ICE MASTER“ umelci z 10 krajín vyčarili frézami, pílmami a dlátami úžasnú jemnú krásu. Vdýchli život tonám ľadu. Ľadové medvede pekne stáli v snehu v trblietavej ľadovej kráse. Pohľad na ďalšie ľadové sochy nás tak trochu posunul z Vysokých Tatier priamo do romantického Paríža alebo na rušný Manhattan. Pri abstraktných ľadových sochách zapracovala aj naša fantázia a predstavivosť. Mnohí z nás v nich objavili prvky jemnej tvorivosti a radosti zo života. A sme sa už pomaly dostali k veľkému stanu kopulovitého tvaru. Hnaní zvedavosťou sme opatrne vstúpili do vnútra. Hneď po vstupe za zvukov jemnej hudby sme zostali stáť pred ľadovou bazilikou. Český sochár František Bálek spolu s ďalšími siedmymi sochármi a ich tromi pomocníkmi postavili na Hrebienku už po druhýkrát Tatranský ľadový dóm plný ľadovej krásy, ktorá pohľadzala dušu. A nestalo sa nič z toho, čo sa udialo v ľadovom paláci v rozprávke „Snehovej kráľovnej“ – nikomu nezmrzol úsmev na tvári, ani srdce nestvrdlo ako kus studeného ľadu.

Za zvukov jemnej hudby sme znovu vyšli z ľadového domu na slnkom zaliaty chodník a viacerým z nás sa zažiadalo prejsť sa po zimnej ceste na kávu do Rainerovej útulne. Počasie nám pralo aj naďalej, tak sa nám kráčalo pekne v pohode. Z Hrebienka (1275 m n. m.) sme prešli po červenej k Rainerovej útulne (1301 m n. m.). Dobré sa nám kráčalo po zimnom chodníku, snehu bolo tak akurát, cesta nebola samá šmýkačka, hoci po nej prebehlo aj zopár lyžiarov na lyžiach. Cestou bol pekný výhľad do

doliny a aj na okolité skalné vrchy. V teple Rainerovej útulne nám syn Petra Petrasa, zalial kávu a my sme si neďaleko kachľovej pece v pohode pochutnali na čiernom moku. Podobnú chuť malo viacero návštevníkov, tak sme uvoľnili miesto pri pecke aj pre nich a vonku na snehu sme si ešte urobili malý piknik z doneseného jedla. Po zjedení rýchleho obeda nastal čas na návrat na Hrebienok.

Tu nám pohľad ešte na chvíľu zaletel na novú dominantu Hrebienka na „Tatranský ľadový dom“ a ľadové výtvary okolo neho. Opustili sme ľadové kráľovstvo a vrátili sa do Starého Smokovca. Ďalej sme sa tatranským vláčikom dovezli na Štrbské Pleso, zubačkou na Štrbu a zo Štrby rýchlikom domov.

Bol to pekný výlet v zimnej sezóne. Ľadová krása už má svojo miesto na vysokotatranskom Hrebienku. Zažili sme možno najväčšiu a najchladnejšiu atrakciu tejto zimy.

Možno „Tatraci“ s „Mrázikom“ tohto roku uzavreli tichú dohodu a „tatranský ľadový dóm“ vydrží viac ako minulého roku (82 dní). Ak by sme do toho zapojili matematiku tak ak ľadová krása tejto zimy nakoniec pomíne, netreba smútiť nad roztopeným ľadom. Tatranský dóm a ľadové sochy postavia sochári určite aj o rok, možno budú iné, opäť zaujímavé i poriadne ľadové.

Poznámka:

k 28. 02. 2015 bude to 72 dní, čo „Tatranský dóm“ stojí na Hrebienku v plnej svojej kráse, lesku a ľadu – optimisti veria, že vydrží do konca marca 2015

Foto a text: Ing. Anna Frlíčková, študentka U3V ŽU v Žiline

Pomník mistra Jana Husa

6. července letošního roku uplyne 600 let od upálení mistra Jana Husa. Na paměť této události byl před 100 lety v Praze na Staroměstském náměstí odhalen monumentální bronzový pomník Jana Husa, jehož autorem je sochař Ladislav Šaloun a architekt Antonín Pfeifer.

Co předcházelo této události?

Při zasedání zemského sněmu 25. listopadu 1889 proběhla debata ohledně umístění tabulky s Husovým jménem na budovu Národního muzea. S tím nesouhlasil princ Karel Schwarzenberg, který nazval husity „bandou lupičů a žhářů“, což u mladočechů vyvolalo nejen silný nesouhlas, ale i rozhodnutí, že místo pouhé desky bude v Praze postaven Husovi rovnou celý pomník.

31. května 1890 byl na Staroměstské radnici ustanoven Spolek pro zbudování pomníku Mistra Jana Husa, do jehož čela byl zvolen Vojtěch Náprstek. Finanční prostředky pro realizaci pomníku byly obstarány prostřednictvím veřejné sbírky. V roce 1891 byla vypsána soutěž na návrh pomníku, který měl stát na Malém náměstí. Vítězný návrh sochaře Viléma Amorta však nebyl realizován, neboť přetrvávaly spory o nejlepší umístění pomníku.

Kromě Malého náměstí bylo pro pomník navrhováno náměstí Václavské, Betlémské, Karlovo nebo Staroměstské, dále např. nábřeží Františka Josefa, prostranství před Rudolfinem, Střelecký ostrov, Celetná ulice za Prašnou bránou, dnešní Novotného lávka nebo sady pod Nebozízkem.

Nerealizovaný pomník na Malém rynku

Do druhé soutěže, vyhlášené v roce 1900, zaslali svoje návrhy mj. Bohuslav Schnirch, Stanislav Sucharda, Jan Kotěra a Ladislav Šaloun. Soutěž vyhrál tandem Ladislav Šaloun, jeden z hlavních protagonistů české secese, a architekt a projektant Antonín Pfeifer. Kovolitecké práce provedla firma Srpek z Brandýsa nad Labem, kamenické práce firma Palouš a kámen pocházel z lomu ve Zvířeticích na Vltavě. "

Základní kámen byl položen v červenci 1903 uprostřed Staroměstského náměstí mezi Palácem Kinských a Mariánským sloupem. Pomník v době vzniku budil značné vášně motivované umělecky, ideově i politicky. Dílo bylo neoficiálně odhaleno 6. července 1915 u příležitosti 500. výročí Husova upálení, k oficiálnímu aktu nikdy nedošlo pro odpor katolické církve a malé nadšení rakousko-uherských úřadů, které slavnost zakázaly. Pražané alespoň spontánně pokryli pomník květy Secesní bronzový pomník na mohutném žulovém podstavci eliptického tvaru znázorňuje Jana Husa na dohořívající hranici. Husův pohled směřuje k Týnskému chrámu, který byl v 15. Století centrem kališníků. Na této straně je umístěno šest husitských bojovníků, skupina pokořených pobělohorských exulantů je blíže k místu poprav 27 pánů roku 1621.

Na zadní straně pomníku je skupinka rodiny znázorňující národní obrození. Na čelní straně podstavce je vytesán nápis „Milujte se, pravdy každému přejte“ (citát z Husova díla), vlevo „Živ buď, národe posvěcený v Bohu, neumírej“ (citát z díla J. A. Komenského), vpravo „Věřím, že po přejití bouří hněvu vlada věcí Tvých k Tobě se zase navrátí, ó lide český“ (opět citát z Komenského), vzadu „Ktož jsú boží bojovníci a zákona jeho“ (začátek textu husitského chorálu). Nápis na pomník přibyl až po vzniku samostatného Československa, v roce 1926 byly doplněny mísy pro ohně a ozdobné zábradlí.

Mistr Jan Hus, myslitel, kazatel, rektor pražské university a především reformátor, se narodil v Husinci nejspíše roku 1371. Do povědomí se zapsal především díky svým kritickým výstupům proti katolické církvi. Kritizoval majetkové poměry církve, kdy církev prodávala lidem odpustky a za veškerou pomoc vybírala nemalé finanční částky. Katolická církev Husa označila za kacíře, a na kostnickém koncilu rozhodla, že bude Jan Hus za své názory upálen.

Eva Milada

Zdroj:

<http://www.kralovskacesta.cz/cs/prohlidka/objekty/pomnik-jana-husa.html>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Pomn%C3%ADk_mistra_Jana_Husa

<http://stary-web.zastarouprahu.cz/ruzne/huspomnik.htm>

<http://www.praguecityline.cz/prazske-pamatky/staromestske-namesti-pomnik-mistra-jana-husa>

<http://dejinyasoucasnost.cz/archiv/2007/12/velka-ceska-slavnost-se-nekonala/>

Jen komu důvěřuji

Hanka se zlobila sama na sebe, tolikrát jí dcera říkala, aby se o svých penězích nebavila s nikým cizím, i když bude hezky vypadat a hezky mluvit. No právě, vypadalo to, že ten pán tomu rozumí a hezky mluvil, tak si s ním schůzku sjednala. A hezky vypadal. Byl to zástupce investiční společnosti. Ale to je přeci pravda, proč má mít na účtu v bance svých sto tisíc za nula procent, když je může investovat za procent osm? Naštěstí intuitivně hned nepřikývla, ale vzala si všechny poznámky s sebou a ukázala je dceři. Mami, zlobila se dcera, copak jsem ti neříkala, že s takovými věcmi se obracím na Zuzku, které důvěřuji a která mi pomohla, když jsem kupovala byt? Mami, půjč mi prosím ty poznámky, ať se na to Zuzka podívá.

Za několik dní Zuzka Hanku navštívila. Povídaly si a zjistily, že ten pán se měl Hanky zeptat na to a ono, že jí měl také vysvětlit ještě to a ono, to a ono Zuzka Hance pověděla a také, proč je důležité, aby tyhle všechny věci věděla. Takže Hanka teď ví, proč je a není dobré, aby měla peníze na účtu třeba jen za jedno procento, proč je a není dobré, aby svoje peníze takzvaně investovala. A další věci. Hanka si ještě na vlastní kůži ověřila, že Zuzka rozumí mnoha věcem ohledně ekonomiky a peněz a že jí záleží na tom, aby také Hanka rozuměla. Je spolehlivá a důvěryhodná.

Hanka si oddechla a už se na sebe nezlobila, vše dobře dopadlo, díky svojí intuici a díky Zuzce.

Zuzko, díky.

(Já se nejmenuji Zuzka, ale také rozumím mnoha věcem ohledně ekonomiky a peněz, protože jsem mnoho roků pracovala v bankovníctví jako ekonomka analytička, mohu se s Vámi setkat, vysvětlím a pomohu.)

Eva Perníčková

tel.: 602 870 754, E-mail: evapernickova@centrum.cz

Co všechno se krade

Letošní zima, nakonec jako ta předešlá, moc radosti městským dětem neudělala. Mám dojem, že sněží všude, jenom ne v Praze. Máme vnuka vnučku a ti se každý rok těší, že si vezmou boby a budou sjíždět náš malý řepský kopeček. Samozřejmě, že jsou během celého roku často u nás (u babičky a u dědečka je to samozřejmě vždycky prima – to si fandím, co?).

Tak tomu bylo i tento víkend, vzali jsme auto a jeli pro oba (vlastně ještě pro našeho malého pejska čivavu) do Dejvic. Plno aut, provoz ucpaný.

Najednou se Toník zeptal dědy: „Dědo, proč ti vlastně ještě nikdy nikdo neukradl auto? Já si nepamatuju, že by ho někdo ukradl?“

„No, víš, naše auto má už devatenáct let a nemá žádnou hodnotu, takže žádného zloděje ani nenapadne, aby takové auto kradl“. „No, ale zase to má tu výhodu, že když jedeme na houby, jsme si jisti, že na nás bude auto čekat, a nikdo ho nevezme“.

V neděli jsme se ráno probudili a stal se zázrak. **SNÍH !** A bez ustání padal! Už dlouho jsem neviděla děti tak čile vstát a obléct se. Popadly boby a už běžely na kopec. Když už jsem si myslela, že mají rukavice mokré, zavolala jsem je zpět a dala jiné. Padl návrh, že by si mohly udělat sněhuláka. Před okny máme malou zídku a tam začal vznikat sněhuláček. Dala jsem jim bakelitovou misku místo klobouku, mrkev, z kamínků udělaly pusy, oči a uši, z okolního křoví malé ruce.

„A už toho nechte a pojdte na oběd“, zavolala jsem děti. Poslechly nerady, musela jsem slíbit, že je zase po obědě pustím ven. No, proč ne, náhradní oblečení jsem měla.

Po polévce se šly děti podívat z okna na sněhuláka (bydlíme v přízemí, asi 10 metrů od zídky a – **SNĚHULÁK BYL PRYČ !!!!** Neskutečné. Šli jsme se podívat až k zídce. Po sněhulákovi, misce, ani mrkvi ani stopy. I když sníh všude kolem už začal tát, nebyly vidět ani žádné stopy, ani stopy, že by sněhuláka někdo zbořil.

Vrátili jsme se domů k nedojedenému obědu. „To jsem z toho blázen“, řekla jsem. „Proč by někdo kradl sněhuláka?“ „No to je jasné“, řekl Toník, protože náš sněhulák měl větší hodnotu než tvoje auto dědo, ne?“

Marie Coufalová

Velikonoční oslava života

Příroda probouzející se po dlouhé zimě, návrat slunce na oblohu a oslava plodivé síly země – to jsou Velikonoce v lidové tradici. Křesťané si navíc o těchto svátcích připomínají Ježíšovu smrt a jeho následné zmrtvýchvstání.

O velikonočních svátcích se mísí lidové tradice s křesťanskou symbolikou. Velikonocím předchází čtyřicetidenní půst, který je plný významných dnů. Toto postní období začíná Popeleční středou a končí Květnou nedělí, která otevírá poslední týden Velikonoc. Byl věnován Pašijovým hrám o utrpení Ježíše Krista. Každému dni tohoto týdne byla přisuzována určitá moc a k tomu se vážala řada zvyků.

Škaredá středa – vymetaly se komíny, pekly jidáše a nikdo se nesměl škaredit.

Zelený čtvrtek – poslední večere Páně, Jidášova zrada a podle tradice se jedla zelená strava.

Velký pátek – nejsmutnější den křesťanského roku, kdy byl ukřižován Ježíš. Věřilo se také, že tento den se otevírají skály s poklady.

Bílá sobota – podle bílého roucha, v němž se přijímá křest. Zapalují se svíce - symboly světla a nového života.

Velká noc ze soboty na neděli, byla nocí Kristova vzkříšení a dala jméno celým Velikonocům.

O **Velikonoční neděli** se pekli beránci a mazance, pletly se pomlázky a zdobila vajíčka.

Na **Velikonoční pondělí** chodili chlapi šlehat děvčata, aby se „pomladila“. Dívky pak chlapec obdarovávaly kraslicemi, které symbolizovaly zrození života.

Velikonoční svátky se neobešly bez mnoha symbolů:

Beránek - symbol, který pochází z židovské tradice. Izraelité se považovali za Boží stádo a jejich Bůh byl pastýř.

Řehťačka – na znamení smutku nad ukřižováním Ježíše odletěly na Velký pátek zvony do Říma. V lidovém pojetí je nahrazovaly řehťačky.

Zajíček – patří mezi nejmladší symboly. V lidové tradici představuje štěstí a plynoucí čas.
Svíčky – svíce přináší světlo, tedy život. Velikonoční svíce symbolizuje i zmrtvýchvstání Krista.
Obilí – vysévání obilí a jarních květin do misek, symbolizuje začátek zemědělských prací.
Pomlázka – opentlená veselými mašlemi z mladých proutků, symbolů svěžesti a síly. Výprask pomlázkou se původně netýkal jen dívek. Hospodář kdysi vyšlehával i čeládku, aby nebyla líná.
Kraslice – vejce znamenají životní sílu a plodnost. Nejdůležitější barvou je červená, což je v lidovém pojetí barva života.

Přejme si, aby oslavy svátků jara a velikonoční zvyky zůstaly zachovány i pro další generace.

(mm)

Údolí zámků ve Východních Čechách

Máte rádi návštěvy zámků? Pokud ano, máte možnost poznat krásné zámky i hrady a nemusíte jezdit ani do Francie a budete velmi překvapeni, jaké krásy u nás najdete na velmi malém prostoru. Opravdu bohatým územím jsou východní Čechy – údolí řeky Orlice vám nabídne hned čtyři skvosty – renesanční Častolovice a Doudleby, empírový Kostelec a ještě barokní Potštejn i se zříceninou hradu a nedalekou zříceninou hradu Litice. V bezprostředním okolí najdete ještě barokní Rychnov nad Kněžnou (se Santiniho úpravami), A to zdaleka není všechno – ale to někdy příště.

Častolovice – zámek v restituci vrácený paní Dianě Pipp-Sternberg doslova povstal z popela – byl v něm internát a učňovská škola. Dnes je to nádherná zámecká renesance, s překrásně zařízenými interiéry (paní Diana je bytová architektka), malou ZOO a krásným parkem s oborou, kde jsou bílí daňci. Přímo v zámku je restaurace, kde se dá velmi dobře občerstvit a občas tam můžete potkat i samotnou majitelku.

Častolovice – nádvoří

Doudleby – hlavní průčelí

Doudleby byly rovněž v restituci vráceny majitelům - Bubnům z Litic – v interiéru jsou nádherné původní renesanční kožené tapety – chloubou je zrcadlový sál, lovecký salonek a další. Součástí areálu je zámecký park, který navazuje na nově vybudovanou oboru.

Kostelec nad Orlicí měl snad nejpohutější osud – po znárodnění byl předán zemědělství a sídlil v něm ústav pro inseminaci prasat a když ho v restituci získal zpátky Josef Kinský, byl téměř na zbourání, Přesto se nevzdal a dnes je to krásný objekt s nabídkou prohlídky obdivuhodného biedermeierovského interiéru v 1. patře a výstavní prostory v patře druhém. V současné době je v péči Františka Kinského, který s elánem pracuje na tom, aby celý areál byl živý a zajímavý. Najdete tam i restauraci, která připomíná jeho zemřelého bratra Antonína, který podnikal jako majitel restaurace i v Praze ve Valdštejnské ulici.

Rychnov na Kněžnou byl v restituci vrácen rodině Kolovratů. V 18. Století byl pozván Jan Blažej Santini-Eichl a provedl zásadní úpravy, zejména kostela, jak zčásti je vidět na obrázku. Zajímavá je obrazárna, která patří u nás k nejvýznamnějším. Zámek je součástí krásného města, kde se narodil Karel Poláček a také tady najdeme sousoší „Bylo nás 5“. Pod zámkem je velmi zajímavá kolonie malých domků zvaná „chaloupky“ – nenechte si ujít. Z druhého břehu Kněžny je pak krásný pohled na kostel – říkají mu „Rychnovská Hradčana“

Kostelec nad Orlicí – hlavní průčelí

Rychnov na Kněžnou – nádvoří s průčelí kostela

V údolí Orlice je městečko **Potštejn**, ve kterém najdete zámek a nad ním zříceninu hradu. Oba objekty i městečko jsou rovněž zajímavé a dobře se starají o návštěvníky – najdete dobré služby a také zajímavé programy.

Pokud chcete ještě romantičtější zříceninu hradu, tak údolím Orlice se dostanete do **Litic**, kde ji najdete.

V nejbližším okolí máte i **Vamberk** s muzeem krajky.

Krásné výlety přeje Eva Zbořilová

Foto vlastní archiv, mapa vlastní zpracování z <http://mapy.cz>

Úročník bolhoj

S vyšším výskytem slunečních paprsků si začneme uvědomovat, že bychom se měli také o sebe postarat a nastartovat svůj organismus. K tomu je docela vhodná tato bylinka s názvem ÚROČNÍK.

Úročník bolhoj *Anthyllis vulneraria*

Je to bylina, která se nachází na suchých místech, na lukách a travnatých stráních od nížiny po podhůří po celé Evropě. Sbírá se nať od května do července, suší se ve stínu co nejrychleji, aby květy udržely původní žlutou barvu. Má slabě aromatický pach a mdlou chuť.

Obsahuje saponiny a tříslovinu. Zkušenost ukazuje, že působí svíravě a dezinfekčně.

Užívá se vnitřně v nálevu (1 hrst řezání drogy na ½ l vody) jako prostředek celkově povzbuzující organismus. Zevně v obkladech a koupelích při špatně se hojících ranách jako např. bérkových vředech. K výplachu dutiny ústní při nemocech dásní a zánětech mandlí.

Pozn. Úročník bývá součástí projímavých čajů. Spolu s jahodníkem, maliníkem, trnkou apod. vytváří směs, kterou se lidově nahrazuje čínský čaj.

Zdroj: Naše rostliny v lékařství
Korbelář, Endris, Krejča, Avicenum, Praha 1970

Žlutá barva

Dává pocit hojnosti, lesku a bohatství. Je barvou správného středu, univerzální lásky a nejvyšších hodnot zastoupených idealismem, velkorysostí a šlechetností. Vyjadřuje klid a vyrovnanost.

Pomáhá nám změnit poznání v pochopení, na cestě k univerzální moudrosti ale taky při dosahování světských cílů, bohatství a uznání.

Drahokamy a krystaly:

Jantar, zlaté tygří oko, topas, citrín.

Zdroj: <http://vznam-barev.najdise.cz>

V nedávné době byl velkým hitem film podle knihy

Jonase Jonassona, Stoletý stařík, který vylezl z okna a zmizel

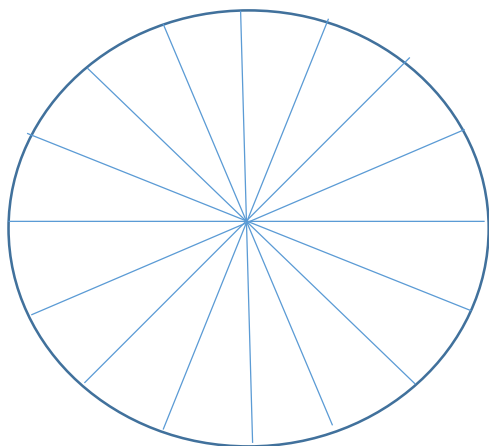
Film byl velmi zdařilý, ovšem kniha je kniha. Jednak se toho do filmu tolik nevejde a navíc vaši představivost při čtení knihy žádný film nenahradí. V knihovnách byl na dlouho rezervován. Doufám, že jste už v pořadí. Je to pěkné odpočinkové čtení.

Ukázka:

Záhada zmizelého a pravděpodobně uneseného stoletého staříka zaměstnávala celý národ. Soukromá televize TV4 odvysílala večer investigativní dokumentární pořad „Fakta speciál“, ve kterém se sice nedostala dál, než kam už dospěl Expres a postupně i Večerní listy, ale přesto ho sledovalo přes půl druhého milionu diváků, mezi nimi sám hledaný stoletý stařík a jeho tři noví kamarádi .....

Mandala hodiny barvy od východu slunce

Sluneční barevné hodiny

Vytvořte stadia slunce pomocí barev v této jednoduché mandale s dvanácti díly. Přitom můžete podle horoskopu položit východ slunce doleva na vnější straně na místo ascendance (to by bylo u 9,00 na ciferníku hodin) a západ slunce naproti na místo descendance (3,00 na hodinách). Pamatujte přitom, že už před východem slunce a ještě dlouho po jeho západu je světlo, a tím barvy na obloze

Zdroj: Rüdiger Dahlke, Mandaly světa
Kniha meditací a malování

Z uvedených písmen vytvořte co je třeba k získání osvědčení (bez ohledu na diakritiku)

P AVATAR RECENZE OBEN SETT

Závěrečná práce nebo test

Uzávěrka pro příští číslo je 28. května 2015

Těšíme se na Vaše příspěvky – redakce Klubu posluchačů U3V FF UK

Příspěvky zasílejte na e-mail: ff-blogklub@seznam.cz

Příští číslo, pokud pošlete příspěvky, vyjde v červnu – předem děkujeme za spolupráci.

Praha dne 2. 3. 2015

